8. SÁLMUR DÁVIDS

Harri, vár drottin, hvør vegligt er navn títt um allan heimin,
tú, hvørs dýrd røkkur til himna!
Av smábarna og bróstabarn munni
tú verju hevur tær gjørt, fyri tína fígginda skuld,
fyri øvundarmonnum og hevndsjúkum at steðga.
Líti eg at tínum himni,
fingraverki tínum,
mána og stjørnum, sum tú hevur fest-
hvat er tá maður, at tú minnist á hann,
og mannabarn, at tær kemur tað i hug!

Tú gjørdi hann nærum til Guð,
hevur krýnt hann við dýrd og við æru,
hevur sett hann at ráða yvir handaverki tínum
og alt undir føtur hans lagt,
seyð og oksar, alt tilsaman, markarinnar villdjór tíllíka, himmalsins
fuglar og havsins fiskar alt, ið á sævargøtum ferðast.
Harri, vár drottin, hvør vegligt er navn títt
um allan heimin!